

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnništvo in ekspeditija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 190.

V Ljubljani, v torek 21. avgusta 1894.

Letnik XXII.

Shod kat. polit. društva na Pristavi pri Trziču.

Katoliško politično društvo ima srečo s svojimi shodi. Temu stavku gotovo tudi najzagrizenejši nasprotnik ne more ugovarjati. Po raznih krajih slovenske domovine jih je napravljalo in povsod se mora reči, da je častno izvrševalo svoj nalog. V vrsti teh shodov pa gotovo ni najmanjšega pomena shod na Pristavi, koder se je zadnjo nedeljo popoldne sestalo nad 2000 mož trziškega in deloma tudi kranjskega in radoljiškega sodnega okraja. Razmere tamošnjih kmetovalcev smo že večkrat popisavali v svojem listu; „Slovenec“ je pričel opozarjati slovensko občinstvo na veliko nevarnost, ki preti ondotnim živinorejcem; on se je prvi potegnil za kmete proti bogatemu berlinskemu milijonarju in z „Domoljubom“ vred je skušal v posestnikih planin vzbuditi zopet pravno silo, katero so jim raznovrstni mogočni sovražniki skoraj do cela potrli.

Naša stranka je tudi v deželnem zboru po poslancih Povšetu in dr. Zitniku spravila to zadevo na dan in jo spravila v tir, kolikor je bilo pri radikalno hladnem vedenju nekaterih gospodov naših nasprotnikov sploh mogoče.

Zato je pa katoliško politično društvo imelo pač največ pravice, da je priredilo imenovani shod, ki ni imel drugega namena, nego slovensko kmečko ljudstvo ondotnih krajev tembolj ukrepiti v ljubezni do svoje rodne zemlje in mu podati novih sil v boju za obstanek. Pri tem je pa seveda hotelo seznaniti je s svojimi načeli in pokazati pota, po katerih se da najbolje rešiti kmečko in sploh socialno vprašanje.

Dva slavoloka z lepimi napismi sta pozdravljala došle goste: jeden v dupljanski, drugi v kriški fari.

Pristava sama je bila v mlajih in zastavah; vzlasti dvorišče gostoljubne Primožičeve hiše je bilo slavnostno opravljeno. Pod košato slovensko lipo je bil postavljen oder in prostor za govornika.

Shoda so se udeležili vsi sosedni duhovniki in mnogi župani. Kriški župan je najpreje v lepih besedah pozdravil odbornike katoliškega pol. društva, da so jim prišli pomagat v hudem boju; društveni podpredsednik poslanec Povše ga je zato s toplimi besedami zahvalil omenjajoč, da si je stavilo društvo v namen, braniti najdražji svetinji slovenskega naroda: sveto katoliško vero in milo materinsko besedo.

Shod se je pričel o polu štirih. Kot vladni zastopnik je bil navzoč c. kr. komisar pri kranjskem okr. glavarstvu g. Oton Detela. Prvi je nastopil poslanec Povše govorit o gospodarskih razmerah, razvijajoč nekako te-le misli: Za kmeta so sedaj slabi časi. Kapitalizem tlači tudi njega. Dolžnost vsacega domoljuba, vzlasti pa kmečkega zastopnika je, pomagati kmetu na noge, ki je najboljši steber državi. Za gorenjskega kmeta je najmenitnejši živinoreja. A tudi ta skoraj jedini pripomoček od dne do dne propada. Številke dokazujejo, da je živine vedno manj. Priznati se mora sicer, da je kmetijsko ministerstvo kranjski kmetijski družbi naklanjalo obile podpore za nakupovanje dobre plemenske živine. Kakovost naše živine se je tako zboljšala, da se lahko meri z najboljšo koroško živino, toda žalibog vedno manj je je. Ravno v trziškem okraju je jako pomenljiv činitelj pri živinoreji planinarstvo. Dokazano je že zdavnej, da planinska paša živini izvanredno tekne in jo zboljša. Zato je tudi poljedelsko ministerstvo napravilo planinsko poskuševalnico blizu Ausseea, koder strokovnjak preiskuje, ktere trave bi bile najboljše za planine in kako bi se sploh planinska paša mogla čim najbolj povzdigniti.

Upati je, da te poskušnje koristijo tudi naši deželi.

Pri tem pa ne smemo prezreti sovražnikov naših živinorejcev in planinarstva posebej. Najpreje imenujemo avstralsko konkurenco. V Avstraliji so troški pri živinoreji mnogo manjši, nego pri nas, in zato so se nekateri špekulantje združili v delniško društvo, ki je pokupilo nekaj parobrodov in stopilo v zvezo z avstralskimi živinskimi trgi. Vsak teden prijadra v Evropo jedna ladija polna mesa in živine iz Avstralije in tako tekmuje z našo živino.

Poleg konkurence so imenovati tudi nesrečni in izpremembe potrebni gozdni zakoni. Ti se morajo vzlasti pri malem posestniku do pičice izpolnovati. Če je v prvem katastru vpisana kaka parcela za gozd, se nikakor ne sme več izpremeniti in če je sčasoma postala pašnik, se mora pogozditi. Gozdi so gotovo potrebni, toda za gorenjske kraje se lahko trdi, da je gozda dovolj. Zato bi se morala gozdna postava v toliko izpremeniti, da bi s svojo skrbjo za gozdarstvo ne škodila živinoreji. Kmetje naj že sedaj v vsakem posamičnem slučaju, koder se jim hoče vzeti pašna pravica, tedaj tak prostor pogozditi, iščejo postavne pomoči. Ministerstvo je naklonjeno v tem oziru kmetom - živinorejcem. Hkrati pa morajo tudi zahtevati od svojih zastopnikov v deželnem in državnem zboru, da v tem oziru zastopajo kmečke koristi.

Ravno v trziškem okraju je pa še drugačna nevarnost. Bogat tujec se je naselil ondu in je začel pnpkupovati od kmečkih posestnikov planine. Res da je dobro plačeval, toda noben denar ne povrne izgube, ki jo je pri tem imelo slovensko ljudstvo. Dobro bi bilo, da bi tudi proti takim škodljivcem nastopili poslanci in zahtevali zakon, ki bi zabranjeval preveliko skupljanje posestev. Proti temu sovraž-

LISTEK

XIV. občni zbor cecilijanskega društva za Nemško, Avstro-Ogersko in Švico 8. do 9. avgusta v Reznu.

(Dalje.)

Na to nastopi kot drugi govornik svetoznani avtor učne knjige „Magister choralis“ in vodja cerkveno-glasbine šole regensburške, energični Frančišek Ks. Haberl. V uvodu pravi, da mu je dal društveni predsednik častno nalogo govoriti o Palestrini in Orlandu Lassu, katerih tristoletnica njiju smrti se letos othaja, češ da on najbolj pozna življenje in dela obeh velikánov. To je sicer res, saj govornik študira leta in leta ta dva mojstra, ali ravno zaradi tega najbolj ve, kako težko je, oba pravično in dostojno oceniti. Palestrina in Orland Lassus sta nam zapustila celo knjižnico muzikalnih del, nešteto folijantov govori o njih, ali kaj je vse to v primeri k le eni njiju skladbi.

Skladatelj izvrši le polovico svoje naloge, ko spiše skladbo. Da glasbini umotvor v celi svoji dovršenosti razvija svojo moč, treba da se peva ali izvaja. Letos tekmujejo povsod, posebno na Nemškem, da bi vredno proslavljali spomin obeh cerkveno-glasbenih pravok. Razume se samo ob sebi, da je sprejelo tudi cecilijansko društvo to točko v svoj program. Sad, kateri ta slavnost društvenikom

prinaša, bodi geslo: „Sedaj poslušam in po tem se hočem ravnati.“

Govornik noče opisovati njiju življenja in dela saj so dovolj znana, — ampak hoče obravnavati le dve točki: Kakeršnega pomena sta bila oba za XVI. stoletje in kaki pomen imata za dirigente in pevce XIX. stoletja?

Palestrina je bil rojen l. 1526, Orland Lassus pa l. 1532, kakor se je novejši čas dokazalo. Oba sta se sešla prvokrat v Rimu l. 1574; oba sta bila kapelnika pri lateranski baziliki; oba sta umrla taisto leto in sicer l. 1594. Ne samo častila sta se, poznavaoče drug drugega vrline, temveč tudi ljubila se, ker jima je bila smer ista: delovati skupno za cerkveno glasbo. Palestrina je začel skladati še le, ko je bil 28 let star; prej pa se je učil, kar naj si zapomnijo današnji skladatelji. Lassus vелеum pa je skladal vže v mladosti.

Njiju melodija je neka deklamacija teksta. Vsprejela sta v svojo dušo besedo (tekst) ter jo pobožno premišljevala. Opirala sta se na preprosti in vendar vzvišeni korál, rabila sta diatoniko. Zato pa se morajo njiju skladbe deklamovati in moliti. Večkrat sta tekst slikovito izraževala (Tonmalerei); tako na pr. padajo glasovi pri „non moriar“, kakor da bi stopali z umirajočim po stopnjicah v grob, in se zopet čilo vzdigujejo pri besedah „sed vivam.“ V Palestrininih skladbah veje torej le duh, ki oživlja mrtve note.

Denašnjim pevskim korom se zdi nemogoče peti Palestrinine skladbe. Žakaj? Zató ker ne znajo govoriti, pravilno izgovarjati. Denašnji pevci ne pojo teksta, ampak ga le muzicirajo, kakor da bi bil človeški glas — godalo! Zato ne znajo peti korála, katerega predavanje je odvisno od istih pravil. Ugovarjalo se mi bode, da je Palestrinina polifonija preumetna in za dirigente in pevce pretežavna. K večjemu naj se poskusi s „starimi“ pri stolnicah in ne na deželi, kjer ni pevskih močij. Ali dragi, moji, tudi mi (Regensburžani) smo morali učiti svoje pevce. Brez šole in truda se ve da ne gre. Vrh tega poznam gorske vasice, kjer se poje pravilno ne samo koral, ampak tudi Palestrina!

Tudi skladatelji se imajo od Palestrine in Orlanda Lassusa dosti učiti. Najprej morajo v njih skladbah najti duha. Duh XVI. stoletja je bila prava pobožnost, zato so se rodile tako pobožne skladbe. Nadalje naj se učijo, kako je treba tekst umevati in muzikalno izražati.

N. pr. skladatelj bi imel vzlasti tekst „Dextera Domini fecit virtutem“. Kako naj počne? Gotovo ne takó, kakor delajo denašnji nececilijanski skladatelji, ki si najprej vstvarijo kako frivolno melodijo in jej tekst pomerijo in s silo vkrojijo. Treba je temveč pomen besed premišljevati in ozirati se na sistem teksta. Ako ti ne pride nobena melodija na misel, odpri Graduale Romanum in vzemi za podlago tvoje skladbe — koralno melodijo.

niku je pred vsem treba žive domovinske ljubezni. Kakor sive skale gorenjskih planin morajo verno in trdno stati gorenjski kmečki možje za obrambo svoje zemlje in na noben način ne smejo dovoljevati, da bi se tujec čim dalje tem več prilastoval slovenske zemlje. Ta domovinska ljubezen naj prežene vse nevarnosti in pred vsem naj združuje kmete mej seboj v vlastno varstvo. Čas je že, da se prično braniti; posamnik pri tem opravi le malo; skupnega sodelovanja je treba. Zupani vzlasi naj pazijo na vsako stvar, ki bi utegnila škodovati in naj jo v peticijah sporočijo postavodajalnemu zborom. Zastopniki ljudstva morajo biti poučeni o vsem. Kmetje naj bodo prepričani, da je katoliškega polit. društva prva naloga, potegovati se za kmeta. Zato naj se ga zaupno oklepajo. Živahno odobravanje je pričalo, da je govornik pravo zadel. (Dalje sledi)

Politični pregled.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Volitev na Koroškem. Liberalci in narodni Nemci se jako jezijo, da ima po prvotnih volitvah na Koroškem precej upanja krščansosocialni kandidat Peitler, da bode voljen. V tem, ko liberalni listi dolže slovensko gibanje, da je provzročilo tak prevrat, nemškonarodni „Deutsches Tagblatt“ proglašuje Peitlerja za kandidata konservativnega kluba, katerega skrivaj vsled koalicije podpirajo liberalci. Le s pomočjo liberalcev je voljeno toliko konservativnih volilnih mož. Vsakdo vé, da je to samo sumničenje. Liberalci so gotovo napeli proti krščansosocialnemu kandidatu vse sile, niti misliti ni, da bi s tem liberalci krščansosocialnemu kandidatu pomagali do zmage, da se ne udeležijo volitev.

Ministersko posvetovanje v soboto je bilo jako kratko, ker so ministri morali na dîner k kardinalu Gruschi, ki je bil povodom cesarjevega rojstvenega dne. Ministerski svet se bode torej še le drugi pot bavil z vprašanjem o izjemnem stanju v Pragi. Liberalni listi največ prigovarjajo, da se izjemno stanje podaljša. Povod za to našli so v splošnem anarhističnem gibanju v Evropi. Sedaj ko drugod kujejo izjemne zakone, ne kaže odpravljati izjemnega stanja v Pragi. Potem seveda pišejo o nevarnem socialističnem gibanju na Češkem. Ker liberalni listi imajo sedaj nekako dotiko z vlado, je vsekako verjetno, da se izjemno stanje podaljša, v kolikor je to mogoče brez dovoljenja državnega zbora. Liberalci so že večkrat pokazali, da so prijatelji izjemnih zakonov. Kacega vspeha pač ne bodo z izjemnim stanjem dosegli, kakor ga tudi letos niso.

Pravda proti 150 poljskim kmetom. Znano je, da je bilo prišlo do poboja, ko so Rusi na povelje vilenskega generalnega gubernatorja zatvorili katoliško cerkev v Krožah. Kmetje so se upirali vojakom, ki so prišli oblastvu pomagat izvršiti dotično povelje. 150 kmetov so tedaj bili zaprti. Vsi dotičniki pridejo sedaj pred sodišče v Vilni, zagovarjati se bodo morali zaradi oboroženega upora.

Pri starih nam se je čuditi zaradi treh rečij: 1. njih melodija je prešinjena od duha gregorijanskega korala; 2. njih ritem (rytmus) se naslanja na govorico ter ne pozna taktovih vezij (stari niso rabili taktovih črt, Tactstriche); 3. glasovi se vežejo v prijetno harmonijo, da si postopajo samostojno. Skrivnost njih umetnosti obstoji v tem, da so tekst premišljevali in njih skladbe na podlagi govora gradili. Moderna glasba pa je vzela pevcem — govor. Zato naj je treba povrniti se k Orlandu in Palestrini. Ti morajo zopet oživeti. „Laboremus“ (delajmo) ne zadostuje skladateljem, ampak kakor stari mojstri morajo najprej moliti. Zato bôdi naše geslo „Oremus et laboremus“! (Dalje sledi.)

Moje ječe.

Spisal Silvijo Pellico, prevel — a —.

XV.

Dva dni pozneje prišel je moj oče zopet. Po noči sem bil spal in nisem imel mrzlice. Držal sem se neprisiljeno in veselo in nihče ni slutil, kaj je vže bilo pretrpelo in kaj je še trpelo moje srce.

•Upam, da te pošljejo v nekaj dneh v Turin. Pripravili smo ti vže sobo in težko te pričakujemo. Vazni opravki silijo me, da se vrnem domov. Skrbi, prosim te, skrbi, da se snidemo kmalu.

Srčna in žalobna njegova ljubeznjivost trgala

Vsi zatoženi so zaprti. Ker se za ta slučaj sestavi posebno sodišče, ni dvojbe da bodo skoraj vsi obsojeni, ker se je že pri sestavi sodišča na to gledalo. Ta pravda zopet jasno pokaže, kakšna je verska svoboda v Rusiji. Rusofilski listi to postopanje s tem opravičujejo, da ruska vlada le varuje svobodo pravoslavne cerkve. Pač ni lahko misliti, da bi katoličani, ki nimajo oblasti v rokah, mogli biti nevarni pravoslavni cerkvi. Najtežje je pa pač umeti, v kakšni zvezi je zatvorjenje katoliških cerkev s svobodo pravoslavlja.

Ministerska kriza v Srbiji. Liberalna ministra Antonović in Jovanović sta dala svojo demisijo, katere pa kralj baje še ni vsprejel. V Belem gradu se govori, da morda pride do popolne ministerske krize, in da se potem pokliče čisto naprednjaško ali pa čisto liberalno ministerstvo. To pa menda ni verjetno, temveč najbrž ostane sedanje ministerstvo. Čisto liberalno ministerstvo bi ne bilo lahko mogoče, ker ima ta stranka le malo zaupanja pri narodu. Brez velicega pritiska ne bi liberalna vlada dobila večine pri volitvah. Naprednjaki pa nimajo posebnega veselja v sedanjem težavnem času prevzeti vladanje.

Kitajci in Japonci. Kitajski cesar je baje jako nevoljen na višje častnike, ki so zakrivali toliko porazov v vojski z Japonom. Zahteval je, da se mu točno poroča o vseh dogodkih. Cesar bi baje rad degradiral vse višje častnike, kateri niso razvili dovolj moči proti Japoncem.

Ekvador in Peru. V Peruu je vstaja in poleg tega so pa odnošaji z Ekvadorjem jako napeti. Govori se, da ekvadorska vlada podpira vstaje v Peruu. Ekvadorski senat je zavrgel pogodbo s Peruom zastran meje in prebivalstvo ekvadorsko sili, da bi začeli vojsko. Vlada v Peruu bi bila potem v veliki zadregi, ker na dve strani bi se ne mogla braniti. Prebivalstvo v Peruu tudi ni posebno zadovoljno s svojimi liberalnimi upravitelji.

Razgled po slovanskem svetu.

Iz Prage, 18. avg.

Tisoč goldinarjev nagrade je obljubilo vredništvo „Čecha“ časopisom kakor so „Nymburské Občanské Noviny“ in „Zár“, ako dokažejo pristnost govora generala jezuitov v tajni seji v Rimu dne 1. junija 1846. Ta govor sta prinesla letos oba časopisa in sicer prvi 28. julija. Takoj na prvi hip se vidi, da je govor izmišljen v zasmeh in sramočenje jezuitov in sv. kat. cerkve. Jezuitom se prebaceiva, da so učili: namen posvečuje sredstva, in sami se poslužujejo najpodlejših sredstev, kadar se gre za blatenje cerkve. Govor je bil spisan v Pragi, spisal ga je ne kakšen jezuit ampak človek, ki je smatral druge ljudi za blazne. Prav lepa prilika se tedaj ponuja take baže listom, da zaslužijo 1000 gld., ako pristnost tega govora dokažejo; razsojeval bode pravni oddelk praškega vseučilišča. Ne bode napačno, ako navedem le nekaj tega govora:

mu je srce. Otročja ljubezen ukazovala mi je, hliniti se, a vender me je hlinečega pekla vest. Ali bi ne bilo vrednejše mojega očeta in mene, ko bi bil jaz dejal: »Skoro gotovo se na tem svetu ne bova več videla! Ločiva se ko moža brez mrmranja, brez joka, daj mi očetovski svoj blagoslov!«

Tako govorjenje bilo bi mi stokrat bolj dopadalo, ko hlinjenje. A ko sem gledal temu častivrednemu starčku v oči, v obraz, ko sem videl sive njegove lase, se mi revež ni zdel dosti trden, da bi mogel slišati take reči.

In ako bi ga bil moral, ko ga ne bi bil hotel varati, videti, kako obupava, kako medli, morda (grozna misel!) kako mi kapi zadet mrtev pade v naročje!

Ne, nisem mu mogel povedati resnice, niti namigniti na njo! Navidezna moja veselost varala ga je popolnoma. Ločila sva se brez solz, a vrnivšemu se v ječo prihajalo mi je še bolj tesno pri srcu, ko prvi pot, zastoj sem zopet prosil milosti, da bi se mogel izjokati.

Vdati se v vso grozo dolzega zapora, vdati se v smrt, bilo je v mojih močeh. A vdati se v neskončne bolečine, koje bodo trpeli radi tega očca, mati, brata, sestri, ah! v to niso zadostovale moje moči!

Padel sem na kolena, in molil sem goreče, kakor še nikdar prej, tole molitev:

„Ono kraljestvo je, kojega prebivalci so stopili pred 400 leti na versko in narodno polje ter so gibal s celo Evropo pokorivši katoličanstvo. Dve sto let pozneje se je posrečilo našim prednikom, jezuitom, ta narod razdvojiti, premagati na Beli gori in pripeljati v črno noč nevednosti... Seveda je bilo mogoče to doseči le s prelivanjem češke krvi, a s tem je bil češki narod tako iztrebljen, da je ostal izmed 4 milijonov prebivalcev le milijon. To ogromno delo so izvršili slavni jezuiti v dveh letih po belogorski bitvi.“

V takem smislu se nadaljuje. Skrb jezuitov bode, spraviti Čehe zopet v temo nevednosti, jih proti Nemcem ščuvati, sosedu proti sosedu, očeta proti sinu itd. in nazadnje jih naščuvati zoper vlado, tako da nastane druga belogorska bitva in narod bode uničen.

To menim popolnoma zadostuje, da vsak trezen bralec zakliče: S tako nesmislijo se upa kdo na javnost! Tu je možno le dvoje: ali so vredniki „Záre“ etc. tako zabiti, da sami kaj tacega verujejo, ali pa so tako premeteno hudobni, in slične čenčarije objavljajo, misleč, da se najde kakšen priprost človek, ki bi jim verjel.

Tisoč goldinarjev, slavni gospodje, ni jih zavreči!

15. t. m. sta govorila dr. Černohorsky in Kurz na volilnem shodu v Sušici. Ako sta se gledala na svojem potu iz Prage v Sušico že v slavi, sta se gorostasno zmotila. Naprednjak dr. Stemberka je očital sploh poslancem, da zanemarjajo ljudstvo in Černohorskemu njegov honorar 3000 gld., ki jih je zaslužil kot zagovornik socialista Štěpánka. Isto tako je obsojal poslance socialist Wolf. Ko so hoteli izreči mladočeškemu poslancem zaupnico, nastal je tak vrišč, da se še glasovati ni moglo in zaupnica se je spremenila po tem takem v pošteno nezaupnico.

Poljski časopisi se pritožujejo zoper „Nár. Listy“, ki agitirajo zoper poljsko razstavo v Levovu, ko pišejo, da je prišla kolera že v glavno mesto Poljske. Tajnik razstavnega odbora je poslal „N. L.“ pismo, v kojem javlja, da se dosedaj še ni kolera prikazala, v Levovu; pismo je časopis vendar priobčil. Postopanje Gregrovega glasila je sramotno in podlo, kajti tako plačuje gorečnost Poljakov, ki so prišli z več posebnimi vlaki v Prago k češki razstavi. Mladočehi potrebujejo zaveznikov v politiki, in po taki poti jih bodo dobili gotovo veliko! — V Litomišlu bode 8. in 9. septem. shod delegatov katoliških delavcev češkega naroda. — V Šobružanih pri Duhcovu so našli zlato žilo; poskušnje so dokazale, da se nahaja v rudi precej te dragocene kovine. — Krščanski socializem se vedno bolj razširja; pred kratkim sta se ustanovili dve novi družbi, v Benešovu in Červenih Pečkah. Pri ustanovnem shodu so bili tu zbrani i socialisti, ki so surovo napadli podpredsednika, ko je spregovoril: vero potrebuje vsak. Njih napor dokazati, da ni društvo potrebno, se ni uresničil, kajti vpisalo se je takoj 52 udov.

•Moj Bog, iz tvojih rok prejmem vse, a dodeli onim, kojim sem bil nepogrešljiv, ono čudovito moč, da jim bodem nehal biti in da radi tega življenje nikogar iz med njih ne bode niti za en dan krajše.

Ah! kaka je dobrota molitve! Moje srce bilo je več ur obrnjeno k Bogu, moje zaupanje je raslo, čimbolj sem premišljeval dobrotljivost božjo, čimbolj sem premišljeval vzvišenost človeške duše, kadar je prosta samoljubja in se trudi, ne imeti nikake druge volje, kot voljo neskončne modrosti.

Da to se more, to je naša dolžnost. Razum, ki je glas božji, razum nam pové, da se mora radi kreposti storiti vse. Bi pa li bil dar, ki smo ga dolžni kreposti, popoln, ako bi v najbritkejših okolnostih svojih z vsemi svojimi močmi nasprotovale volji Onega, ki je vseh krepostij začetnik?

Ako se ne moremo nikakor izogniti smrti na vislicah ali kaki drugi muki, potem je bojzljiv strah pred njo, nezmožnost, gledati jej v obraz poln hvale in slave Bogu, znak obzaloovanja vrednega ponižanja ali pa nevednosti. In nismo samo dolžni, vdati se v svojo smrt, ampak tudi v žalost, koje bodo občutili vsled tega naši dragi. Družega ne smemo, kakor Boga prositi, da jih tolaži, da nas vodi vse in taka molitev se vselej vliši.

(Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. avgusta.

(Preč. g. krški škof Šterk) se je danes odpeljal iz Trsta v svojo škofijsko stolico. Zelimo mu najsrečnejši pot in obilo božjega blagoslova njegovemu apostolskemu delovanju.

(Državna podpora.) Naučno ministerstvo dovolilo je deželnemu odboru 450 gl. podpore za kmetijski nadaljevalni kurz, kateri se je pričel 13. t. m. v Ljubljani ter se ga vdeležujejo ljudski učitelji.

(Iz Planine) 18. avgusta. K shodu krščanskih arheologov v Spljet so se odpeljali danes zvečer trije člani knežje rodbine Windisch-Graetz: princ Hugo s svojo soprogo in princezinja Aleksandrina. — Pred kratkim je bival nekoliko dnij v Haasbergu polkovnik angleške kraljice Clark, ki bode vrnil se v svojo domovino na Škotsko prestopil h katoliški veri.

(Advokatsko pisarno) otvoril je dr. V. Supan na Bregu št. 16.

(Poslovilo.) Prečast. gosp. monsignor Matija Jeriha se je dne 16. t. m. poslovil od ursulinskega samostana v Škofji Loki. Celih 30 let je blagi gospod deloval kot nunski spovednik in katehet v notranji šoli v večni in časni blagor samostanski. Na tisoče učenk je imel s Kranjskega in sosednjih dežel, katere se ga bodo vedno hvaležno spominjale, ker imel je izredni dar, pridobiti jih za lepo, pobožno življenje. Vse svoje zasluge je skrbno skrival pred svetom, vendar je bilo njegovo plodno delovanje na vseh najvišjih mestih zaporedoma priznано in odlikovano. Lahko se reče, v prvi vrsti je gosp. Jerihova zasluga, da je loški samostan na tako dobrem glasu, da sedaj tako lepo cvete. Tudi v gospodarskih zadevah je samostanu s svojo modrostjo in previdnostjo premnogo koristil; da, smelo trdim, da bi samostan nikdar ne mogel dovršiti trikratnega tako velikanskega razširjenja, ako bi samostan ne bil imel prav v njem do zadnjega časa tako očetovski skrbnega svetovalca. In v kako težavnih okoliščinah, v kakošnih zadregah je bil samostan ne jedenkrat v tem času; a njegova vstrajnost in značajnost je vse težave premagala! Res, njegovo ime mora biti zapisano z zlatimi črkami v samostansko kroniko! Tudi Ločani in Staroločani blagega, zares občespoštovanega g. očeta ne bodo pozabili, ker s svojo neutrudljivo pridnostjo jim je vedno rad postregel v spovednici in jih na prižnici vspodbujal k dobremu življenju; prenovil je vso samostansko cerkev ter tako pripomogel, da je vsem tako priljubljena. — Duhovni iz Loke in okolice zgube ž njim vzornega, značajnega sobrata. Bog ohrani prečast. gosp. kanonika še dolgo čvrstega in delavnega v dolenski metropoli!

(Vojaške vesti.) Povodom rojstnega dne cesarjevega so bili poročniki imenovani mej drugimi naslednji gojenci Terezijanske vojaške šole: I. Graf pri 7. pešpolku, O. Redlich pri 27. pešpolku, A. Warchalovski pri 47. pešpolku, I. Butterweck pri 87. pešpolku, R. Intihar, pri 7. lovskem bataljonu, G. Krušič pri tirolskem lovskem polku, H. Hennig pri 8. lovskem bataljonu. Iz tehniške vojaške šole: Erih pl. Merizzi pri 2., A. pl. Slivnik pri 1., A. pl. Rüling pri 1., E. Mosché pri 38. in pl. Kunert pri 7. topniškem polku.

(Toča.) Dne 17. t. m. je toča pobila v občinah Dragomet in Selo v kamniškem okraju ter uničila večino pridelkov.

(Iz Žužemberka), 20. avg.: Novo mašo smo imeli dne 5. avg. Daroval jo je P. Leon Črček, kapucin in tukajšnji rojak. (Mimogredé bodi omenjeno, da P. Kapistran Udovič, ki bo imel novo mašo dne 16. sept. na Robu, kar naznanja „Slov.“ v svoji 188. številki, ni benediktin, kakor tam stoji, ampak tudi kapucin.) — Včerajšnjo nedeljo je bil pri nas neljub dogodek. 84letni starček je prišel po svoji navadi dobro uro pred jutranjo službo božjo v cerkev, da bi opravil prej svojo pobožnost. Kakor vsak dan, molil je križev pot. Kar nanagroma se zgrudi in zdihe svojo dušo. Gotovo ga ni smrt nepripravljenega doletela. Imenuje se mož Gašper Pečjak. R. I. P. — Danes je bil v tukajšnji župni cerkvi poročen gosp. Jakob Dereani, tukajšnji trgovec, z gđ. Amalijo Zavodnik iz poznate tukajšnje rodbine. — Sole se bodo pri nas, kakor po vsem novomeškem okraju, končale koncem avgusta. Ko se drugod že pripravljajo na zopetno otvoritev šole, se pri nas še le končajo. Ali bi ne bilo primerno vpeljati vsaj nekako edinstvo v tem

oziru po vsej deželi? In ali bi ne bilo bolj primerno, da bi bile počitnice prej, n. pr. kakor v srednjih šolah? Tako pa morajo hoditi otroci v šolo v največji vročini, ko je semtertje kazal toplomer v senci okoli 30 stopinj C. Kaj se morejo naučiti v tej vročini, ko pridejo vsi prekuhani in trudni v šolo?

(Razstava cerkvenih paramentov v Gorici.) Dne 24. avgusta se otvori v Gorici (Rabatišče, Coroninjeva hiša) razstava cerkvenih paramentov. Pristopna ostane do 31. t. m. Vabljeni so prijatelji cerkvene umetnosti, sosebno č. duhovščina.

(Goriške novice.) Na Gradu v Gorici je skočil neki vojak — bržkone malo trknjen — v globok vodnjak. Po vrvi izvlekli so ga še živega na svitlo. Vprašan: zakaj je to storil, je odgovoril: Hotel sem iti pit vode. Čudna žejja. — „Primorec“ poroča, da utegne biti otvorjena „nadaljevalna šola za obrtne učence“ že prihodnjo jesen. Nas veseli, ker bi bilo to zelo potrebno. — Govori se, da je ministerstvo zavrnilo utok goriškega mesta proti ustanovi štiri-razredne slovenske ljudske šole, ko jo je odredl deželni šolski svet. Rešitev ni še došla z Dunaja. — Goriški mestni svet je sklenil letos razširiti nekatere laške šole, a deželni šolski svet je bojda zabranil razširjenje. Čemu pač novih laških šol, ako že obstoječe nimajo obiskovalcev? Lani so morali po sili zapreti jedno šolo, ker niso imeli laških otrok in slovenskih ni bilo moč zbobnati. Pa kaj se briga mesto! Denarja za laške šole preostaja, za slovenske ni vinarja. Da le nadaljuje mesto narodni umor Slovencev, že čuti, da sedi na lavorikah. Da bi Slovenci složno delovali, smo uverjeni, da po desetletjih bi Slovenci v Gorici posedli marsikako laško šolsko poslopje. A ker ni skupnega delovanja, ni upati tacihspehov, kakoršne bi lahko dosegli. Da so nekateri Slovenci radi mrzenja nekih njim neljubih oseb, odrekli vsako podporo slovenskim, izvrstno delujočim šolam v Gorici, mi ne moremo odobravati. Slovenske šole v Gorici so potrebne. Komur bije slovensko srce, ne odteguj iz strankarskih ozirov šolam podpore! S šolami in jedino s šolami se bomo Slovenci vzdrževali v Gorici proti pollaščevanju. S tem živim spoznanjem žrtvujemo za slovensko dečo v Gorici. Slovenec, pomagaj si sam in Bog ti bomagal.

(Iz Tolmina) dne 19. avgusta. Letošnjo spomlad podali so načelniki cestnih odborov v Bolcu, Tolminu, Cerknem in Kanalu prošnjo do ministerstva za podporo gradenja skladovne ceste na levem bregu Soče in sicer iz Kanala do sv. Lucije in iz Tolmina do kobaridskega mosta. Izvrstno sestavljena in utemeljena prošnja zbudila je prav hudo Kobaridce, ki vidijo vže propad svojega trga, čeravno pravi prošnja, da se ta skladovna cesta združi z državno pred Kobaridom, ki vodi iz Iderskega. Tako bi bil Kobarid še bolje zvezan z dobrimi cestami. Ako bi imela prošnja dovoljen uspeh, bilo bi to le na dobiček davkoplačevalcev, tedaj i Kobaridcev. In vendar so podali Kobaridci pritožbo proti prošnji. Cesta, ki drži skozi več vasij iz Tolmina do kobaridskega mosta, je v zelo slabem stanju, tu in tam celo nevarna in le čuditi se je, da je cestni odbor to cesto tako zanemarjal. Ker je toraj Kobarid proti popravili te ceste, reagiralo je pa ljudstvo ob tej cesti živeče proti Kobaridcem. Županstvo na Libušnjem namreč, ki šteje okoli 1700 duš, je pred leti se tudi pridružilo Kobaridcem za ustanovljenje sodnije v Kobaridu in za ločitev iz Tolmina. In kakor se je od vplivnih oseb zatrjevalo, bilo je dosti upanja za vresničenje Kobaridcev vroče želje. Sedaj je pa starešinstvo libušenjske županije sklenilo v svoji zadnji seji, da svoj podpis na tej prošnji prekličé. Mislili so si gotovo možaki, zakaj bodedemo vam nosili zlate denarce, ko nam še malo ceste ne privoščite. S tem korakom lib. županstva zgube Kobaridci veliko upanja priti do lastne sodnije. Če ne dobé cestni odbori državne podpore in Kobaridci ne lastne sodnije, kedo bode temu kriv? O nesloga! Zeleti bi torej bilo, da se obojna stvar tako vpravna, da bi bili na dobičku Kobaridci in Libušnjani, ker s takim medsebojnim malenkostnim natezanjem se le škoduje skupni dobri stvari.

(Požar v Kamniku pri Preserju) Gledé dopisa, kako so razne zavarovalnice cenile in splečevale škodo pogorelcem v Kamniku pri Preserju, prosim nas g. Ivan Hribar konstatovati, da za „Slavijo“ ni on cenil škode in da torej tudi tako ni mogel govoriti, kakor je pisal naš poročevalec. — Mi bi pri tej priliki prav iskreno prosili v ime resnicoljubnosti svojega g. poročevalca, da se vselej sam natanko prepriča o resničnosti vsega, kar piše, zakaj vredništvo se popolno zanaša na svoje poroče-

valce, da mu sporočajo golo resnico. G. J. Hribarju pa bi bilo v zlasti v ime pogorelcev hvaležni, ako nam sporoči, da tudi njegovi zastopniki niso tako govorili in tako ravnali pri ocenjevanju škode pri požaru, kakor je sporočil naš gosp. dopisnik.

(Iz Celovca) dne 20. t. m.: Za novo ustanovljeno nemško književno društvo sv. Jožefa, ustanovljeno po vzoru naše Mohorjeve družbe, se javlja nepričakovano mnogo navdušenja. Doslej je oglašenihi že nad 5400 udov, dasi še niso došle vse vpisovalne pole; za prvi začetek pač lepo število. — Cesarjev rojstveni dan se je praznoval na običajni način s slovesno službo božjo. — Dne 11. t. m. se je pri Sv. Jederti ustrelil učitelj Schlietler. Bil je umobolen in je le par dnij prej prišel navidezno zdrav iz norišnice.

(Na sv. Višarje) prihaja letos nenavadno mnogo romarjev, veliko več, kakor prejšnja leta. Že prve tri mesece je bilo obhajanih okoli 14000. Dne 8. ga je prišla procesija iz Bovca na Goriškem, dan pozneje pa Stajerci.

(Iz celovške škofije.) Pričenši s 1. sept. bode vodil celovško dekanijo vč. g. stolni kanonik dr. A. Müller. — V začasni pokoj stopi č. g. J. Fehr, kaplan v St. Lenardu. — Letošnje duhovno vaje za duhovnike od 27. do 31. avgusta in 10. do 14. septembra bode vodil vč. g. J. Milz S. J., rektor v St. Amražu.

(Tržaške novice.) „Delavsko podporno društvo“ je dne 19. avgusta proslavilo obletnico blagoslovljenja društvene zastave s sveto mašo v cerkvi svetega Antona novega. Slovesnega spreveda z zastavo in godbo udeležilo se je veliko število članov in družega občinstva. Godba je igrala koračnici „Naprej“ in „Oj banovci“, kateri sta, kakor tudi društvena krasna trobojnica, bodli v oči tržaške Lohne. Zvečer je bila veselica v „Mondo Nuovo“. — Italijanska vina dobivajo v Trstu konkurenta v isterskem, katero se po gostilnah prodaja po 24 kr. liter; tudi dalmatinsko vino, posebno šibeniško, tekmuje z italijanskim, kajti prodaje se ga po 20 kr. liter. To tekmovalje je dalo povod italijanskim kantinam, da so nastavile vino, seveda „poboljšano“, po 16 kr. liter. — O morilcu dotične žene pri sv. Ivanu še danes ni sluha. Govorijo, da je isto umorila neka druga ženska ker so na umorjeni našli ženske lase različne od iste. Vkljub temu, da se umor zgodil pred 14 dnevi — in ne, kakor je v „Slovenca“ v sobotni številki čitati, pretečeno nedeljo — ni še sluha o morilcu.

(Proslava rojstnega dne Njeg. Veličanstva) izvršila se je v Trstu, kakor se nam poroča, to leto lepše kot poprejšnja leta. Dne 17. t. mes. bila je slavnostna obhodnica, katere se je udeležilo delavsko podporno, italijansko in veteransko podporno društvo (Unione Operaia Triestina). V soboto zjutraj je bila ob 9. uri sveta maša, katero je bral prevzvišeni škof krški, Andrej Šterk; maše so se udeležili vitez Rinaldini, contreadmiral Cassini, župan Pitteri ter več uradnikov ter drugih predstavnikov. Ob 2. uri je bil banket v hotelu „De la Ville“. Zvečer pa je bila ljudska veselica v „Boschetto“, katero pa je skazilo deževje. Te veselice se je udeležil za malo časa namestnik vitez Rinaldini, župan Pitteri pa je bil zadržan priti ali pa se je bal dežja, kajti videti ga ni bilo. Kakor je običajno, proslavili so rojstni dan Njeg. Veličanstva razven društva „Austria“ tudi nekatere druge korporacije. V mestni ubožnici bili so pogoščeni ubožniki, na magistratu pa se je razdelilo nekaj denarja. Tudi „Il Piccolo“ se je te dni spomnil te proslave ter objavil par vrstic, kako je slavnost izpadla.

(Strela) Dne 16. avgusta je v hlev Janeza Ahčina v Skrilem tresčilo in je strela dve govedi ubila, vredni 70 gl., druge škode ni naredila.

(Vsled opekline umrlo.) Dne 18. avgusta popoldne napravili so si pastirji iz Lesnobra oženj, pri katerem se je oblačilo 4 leta stare hčerke Franceta Leskove-a iz Lesnobra unelo in je dekelce bilo tako opečeno, da je za opekljami umrlo.

(Gasilno društvo ljubljansko) najelo je vsled pomanjkanja spretne moči in v svrhu popolnega izvežbanja gasilnega moštva in šarž, novega vežbalnega učitelja v osebi J. Daksa iz Prešburga s stalno letno plačo. Isti bode oskrboval tudi pisarniški pošel. Imenovani nastopi svoje službeno mesto dne 1. septembra letos.

(Razpisano učno mesto.) Na novo razširjeni (štiri-razredni) ljudski šoli v Dobropolju pri vel. Laščah razpisano je IV. učno mesto s plačo 4. razreda.

Opremljene prošnje vložiti so do 1. septembra letos na c. kr. okrajni šolski svet v Kočevju.

Telegrami.

Dunaj, 21. avgusta. Cesar je potrdil načrt zakona, katerega je sklenil dež. zbor kranjski o napravi deželne ceste iz Gomile do Stemberga in o uvrstitvi 380 metrov dolgega kosa okrajne ceste, ki pelje iz Gomile na deželno cesto Radno-Mokronog-Vel. Loka, mej deželne ceste.

Dunaj, 21. avgusta. „Vaterland“ zagotavlja, da niti Vaszary niti kdo drug ni dobil povelja iz Rima, da naj katoliška cerkev v sedanjem stanju miruje. Papež le še čaka, kaj store knez primas in drugi ogerski škofje.

Dunaj, 21. avgusta. Letošnjih kornih vaj v Belasar-Gyarmatu udeležé se kot gostje cesarjevi princ Arnulf bavarski, načelnik generalnega štaba 1. bavarskega voja, polkovnik pl. Horn, dvorni maršal, major baron Gumpenberg in nadvojvoda Franc Salvator.

Dunaj, 21. avgusta. Dne 13. septembra se odkrije v cerkvi sv. Štefana spomenik zmage nad Turki pri Dunaju leta 1683. Odkritja spomenika udeleži se cesar.

Dunaj, 21. avgusta. „Fremdenblatt“ piše, da sploh vprašanje o odpravi izjemnega stanja ni bilo predmet ministerskim posvetovanjem, ki so se končala včeraj. Če se še kaj ne premeni, začne poslovati porotno sodišče v Pragi dne 13. septembra, druge izjemne naredbe pa vendar ostanejo v veljavi.

Dunaj, 21. avgusta. Poveljniki deželne brambe divizijam so imenovani Schmidt za Dunaj, Viljem Hirsch za Inomost, Narosim za Krakovo, baron Falkhausen za Levov, Lehmann za Prago, generalni majori Zygodowicz za Przemisl, Morawetz pl. Klienfeld za Jožefovo, Heller pl. Hallheim za Gradec.

Dunaj, 21. avgusta. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je začasni glavni učitelj na učiteljsku v Gorici, Viktor Bežek, imenovan glavnim učiteljem na učiteljsku v Ljubljani.

Reka, 21. avgusta. Velike množice žarjavice v magacinih gasit je prišel parnik „Gigantic“ iz Pulja, katerega brizgalnica jedno uro 480 ton vode vrže v ogenj. Ko se žarjavica pogasi, jo začno odpravljati.

Levov, 21. avgusta. Tukajšnje magistratno predsedstvo je izdalo oklic na meščanstvo, v katerem naznanja prihod cesarja in pozivlje, da se osnuje iz meščanstva častna straža.

Levov, 21. avgusta. V Tyczynu se je včeraj položilo v rodbinsko rakev truplo grofa Ludovika Wodickega. Pri pogrebu so bili učni minister, namestnik, mnogi državni in deželni poslanci, odposlanstvo deželnega odbora in zastopniki plemstva. Vitez Chamiec je v nagrobnem govoru naglašal velike zasluge, katere si je pokojnik pridobil za Galicijo.

Krakov, 21. avgusta. Semkaj sta prišla dva poljsko-ameriška kolesarja in bila naidušeno pozdravljena. Iz Amsterdama nastopila sta večje potovanje po Evropi. Na dan prevozita po 150 do 200 kilometrov.

Szakopane, 21. avgusta. Deželne sodnije svetnik Roman Bialkowski iz Sokala je v petek brez vodnika šel na goro Giewont in se ni povrnil. Bojé se, da se je ponesrečil. Vse iskanje je dosedaj bilo zastonj.

Budimpešta, 20. avgusta. Današnji praznik sv. Štefana se je tukaj in po deželi slovesno praznoval kot narodni praznik.

Birkenberg, 21. avgusta. Včeraj ob polu dveh popoldne je v Adalbertovi jami nastal ogenj, ki je napravil precej škode. Delavci so se vsi v redu rešili. Nesreča se ni nobena prigodila.

Monakovo, 21. avgusta. Trajni dež je napravil mnogo škode poljskim pridelkom. Vinogradi še lepo kažejo.

Potsdam, 21. avgusta. Včeraj je nemški cesar vsprejel novega srbskega zastopnika Bogičevića v nastopni avdijenci. Potem ga je vsprejela tudi cesarica.

Amsterdam, 20. avgusta. Tukaj in v Mاستrichtu sta po jeden umrla za kolero, v Harlemu je jeden za kolero zbolel. Vkupe jih je dosedaj 62 zbolelo in 32 umrlo za kolero.

Pariz, 20. avgusta. Včeraj se je bil ministerski predsednik Dupuy dobro počutil, po noči je pa čutil hude bolečine.

Pariz, 21. avgusta. Na Madagaskeru so okolu Diego-Suareza nastali nemiri.

Rim, 21. avgusta. „Riforma“ oporeka govorico, da bi v Tripolis bilo prišlo 11 italijanskih ladij, kar je dalo povod raznim govoricam. V resnici so v Tripolis prišle le tri italijanske šolske ladije iz Aleksandrije.

Novi York, 21. avgusta. Časopisi trdijo, da predsednik Cleveland boleha na obistih. Bolezen pa še ni daleč napredovala.

Tokio, 20. avgusta. Japonska vlada vzame 50 milijonov dolarjev na posodo. Posojilo se mnogobrojno in naidušeno podpisuje.

Umrli so:

19. avgusta. Oton Marchhart, železniškega sprevodnika sin, 14 dni, Kolizej, želodčni in črevesni katar. — Marija Volkar, poštnega sluge žena, 28½ leta, Rimska cesta 20, jetika. — Marija Peršin, delavčeva hči, 8 dni, Opekarska cesta 24, božjast.

20. avgusta. Marija Verinik, čevljarjeva žena, 43 let, Stari trg 34 Carcinoma ventri.

Tuji.

19. avgusta.

Pri Slovci: Vitez Rinaldini iz Trsta. — Reinländer, Pfiffer, Noricky, baron Wucherer, Fuchs iz Gradca. — Elger z Dunaja. — Michaelis z Jesenic. — Lengyel iz Vel. Kaniže. — Charier iz Bolzana. — Gobetzky iz Oseka. — Schreiber, Holländer iz Bretislava. — Kluge in Weber iz Nemčije. — dr. Feichtinger z Reke.

Pri Malicu: Lohmann, Ebner, Helly, Frisch in Zerner z Dunaja. — Megay iz Štor. — Miserovski, Schipp, Hözl iz Gradca. — Kramer iz Škofje Loke. — dr. Globočnik iz Kranja. — Morpurgo iz Trsta. — Hondl iz Zagreba. — Kutner iz Trziča. — Wojtech iz Gorice. — Castelli z Reke. — Helfer iz Opatije. Karger, Radnotfay, Petrovič iz Milna.

Pri bavarskem dvoru: Pelegrini iz Radovljice. — Horak, Berg, Opačič, Leber iz Gorice. — Razinger, Stinko, Martinelli iz Trsta. Hausner z Reke.

Pri Južnem kotodvoru: Juvančič iz Crnomlja. — Fleischer z Reke. — Milauc iz Kočevja.

Pri avstrijskem caru: Kurs iz Prage. — Matuschek iz Klausenburga. — Mucha in Marchi iz Trsta. — Brus iz Varaždina.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	738.3	8.6	sl. svzh.	oblačno	0-1
2. u. pop.	735.9	19.8	"	del. oblač.	megla
9. u. zveč.	733.8	13.8	sl. zapad	jasno	
Srednja temperatura 14.0° za 4-6° nad normalom.					

Najsigurnejše in najboljše

nalaganje glavnice

je v

4% zastavnih pismih galiskega zemliš ko-kreditnega društva.

Isti osiguravajo

več nego 4odstotno obrestovanje

ter so

pupilarno varna, davka in fatiranja prosta, sposobna za kavolje,

osebno za vlaganje častniških ženitvenih kavolj; razven teh prednostij je vrednost vsacih 100 gl. zastavnih pisem osigurana z gl. 253.33 hipotekarne vrednosti.

Ta zastavna pisma dobiti so po dnevnem kurzu pri

J. C. Mayerju, menjalnica in bančni zavod v Ljubljani. 295 23

Jakop Dereani
Amalija Dereani roj. Žavodnik
poročena.

Žužemberk, dne 20. avgusta 1894.

428 1-1

Dunajska borza.

Dne 21. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	98	gl.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	50	"
Avstrijska zlata renta 4%	122	"	60	"
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97	"	75	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	80	"
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	96	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	1012	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gl.	364	"	10	"
London vista	124	"	45	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	61	"	—	"
20 mark	13	"	20	"
20 frankov (napoleonador)	9	"	89	"
Italijanski bankovci	44	"	45	"
C. kr. cekini	5	"	89	"

Dne 20. avgusta.

4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	149	gl.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	154	"	75	"
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	196	"	—	"
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	96	"	35	"
Tisine srečke 4%, 100 gl.	143	"	—	"
Dunavske vravnave srečke 5%	126	"	50	"
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	107	"	75	"
Posojilo goriškega mesta	—	"	—	"
4% krajsko deželno posojilo	67	"	40	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	60	"
Priporitetne obveznice državne železnice	225	"	—	"
" " južne železnice 3%	156	"	90	"
" " južne železnice 5%	128	"	50	"
" " dolenskih železnice 4%	98	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gl.	198	gl.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	140	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	17	"	70	"
Rudolfove srečke, 10 gl.	23	"	50	"
Salmove srečke, 40 gl.	68	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gl.	71	"	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gl.	51	"	—	"
Ljubljanske srečke	24	"	50	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	168	"	25	"
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3227	"	50	"
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	492	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	110	"	75	"
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	80	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	88	"	—	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	179	"	25	"
Papirnih rubljev 100	133	"	25	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšeza dobitk. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloznih glavnice.